

Η φύση του ανθρώπου επιβάλλει ένα σύνολο βιολογικών διαφορών μεταξύ των δύο φύλων (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο υπερτονισμός της βουλήσεως και της ελευθερίας έναντι της φύσης οδηγεί σε πολλά άτοπα αποτελέσματα διότι εάν ισχύει τελικά η άποψη ότι το παιδί καλείται να επιλέξει ποιο φύλο τού αρμόζει όταν θα πάρει απόφαση αυτό το ίδιο, τότε με αυτή τη λογική κάλλιστα μπορούν να ισχύουν οι απόψεις ότι δεν πρέπει να μαθαίνουμε στο μικρό παιδί να ομιλεί κάποια γλώσσα αλλά να το αφήσουμε να επιλέξει πια γλώσσα θέλει να ομιλεί όταν μεγαλώσει, δεν πρέπει να του λέμε ποιοι είναι οι γονείς του αλλά να τον αφήσουμε να επιλέξει ποιους γονείς θέλει όταν μεγαλώσει, δεν πρέπει να του μαθαίνουμε γράμματα και να τον αφήσουμε να επιλέξει όταν μεγαλώσει εάν θέλει να μάθει γράμματα, και άλλου τέτοιου είδους παράλογες προτάσεις που δεν μπορούν να υπηρετήσουν την προσωπική ζωή του κάθε ανθρώπου και την κοινωνία και αποτελούν δείγματα μιας ιδιότυπης νεύρωσης και ενός ιδεοψυχαναγκασμού.

Το να αποδείξουμε ότι διακρίνεται η φύση από την ελευθερία και τη βούληση δεν χρειάζονται ιδιαίτερα θεωρητικά επιχειρήματα καθώς η κοινή εμπειρία και η απλή παρατήρηση το αποδεικνύει. Η ίδια η γέννηση ενός ανθρώπου είναι αποτέλεσμα φύσεως και όχι βούλησης. Κανένας δεν μας ρώτησε εάν θέλουμε, ή πότε θέλουμε να γεννηθούμε ή ποιοι θέλουμε να είναι οι γονείς μας ή ποια χαρακτηριστικά θέλουμε ή ποιο φύλο θέλουμε να έχουμε διότι η φύση επιβάλλει μια αναγκαιότητα η οποία υπερβαίνει τη βούληση και την ελευθερία του ανθρώπου. Στα προαναφερόμενα ζητήματα, στα ζητήματα δηλαδή της βιολογίας, η οντολογική

προτεραιότητα της φύσης έναντι της σκέψεως και της βούλησης χαρακτηρίζει τον άνθρωπο. Η Επιτροπή Βιοηθικής της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος αναφέρει: «Το φύλο, ως σημαντικό στοιχείο εξατομικεύσεως του ανθρώπου, διέπεται από την αρχή της μη ελεύθερης επιλογής, της σταθερότητας και της μη μεταβλητότητας».

Ένα παρόμοιο φιλοσοφικό σφάλμα διέπρατταν και οι Αρειανοί οι οποίοι θέλοντας να αποδείξουν ότι ο Υιός είναι κτίσμα έθεταν στους Ορθοδόξους υπό μορφή ερωτήματος το εξής εκβιαστικό δίλημμα: «Θέλων εγέννησεν ο Πατήρ τον Υιόν, ή μη θέλων;». Ο στόχος του εκβιαστικού αυτού διλήμματος ήταν προφανής: αν οι Ορθόδοξοι απαντούσαν ότι ο Πατήρ γέννησε τον Υιό με τη θέλησή του («θέλων»), τότε θα έπρεπε να δεχτούν ότι ο Υιός δεν διαφέρει οντολογικά σε τίποτε από τα κτίσματα. Αν πάλι απαντούσαν ότι ο Πατήρ γέννησε τον Υιό χωρίς τη θέλησή του («μη θέλων»), τότε θα έπρεπε να δεχτούν ότι ο Υιός γεννήθηκε κατ' ανάγκην από τον Πατέρα, πράγμα που θα ήταν τελείως απαράδεκτο, γιατί θα έθετε σε αμφισβήτηση και αυτή τη θεότητα του Πατρός. Οι Πατέρες απέδειξαν ότι το παραπάνω δίλημμα ήταν ένα ψευδοδίλημμα και τόνισαν ότι δεν πρέπει να συγχέεται η φύση με τη βούληση υποστηρίζοντας: «Ούτε θέλων τοίνυν εγέννησεν(ενν. Ο Πατήρ τον Υιό), ούτε μη θέλων, αλλ' υπερβολή φύσεως. Υπερβαίνει γαρ η θεία φύσις βουλήν, και ουχ υποπίπτει χρόνω, ούτε ανάγκη άγεται»⁸. Ο Μ. Αθανάσιος επεσήμανε ότι «όσω του κτίσματος ο υιός υπέρκειται, τοσούτω και της βούλησης το κατά φύσιν» το οποίο σημαίνει ότι η φύση και η βιολογία επιβάλλει μια αναγκαιότητα και αδήριτη ανάγκη την οποία δεν μπορούμε να υπερβούμε. Το σπίτι του λ. χ., παρατηρεί ο Μ. Αθανάσιος, το κατασκευάζει κανείς αφού πρώτα σκεφτεί και αποφασίσει για το πώς θα γίνει. Τον υιό του όμως

δεν μπορεί να τον προσδιορίσει οντολογικά με τη σκέψη και τη βούλησή του, αλλά απλώς τον γεννά «κατά φύσιν» υπακούοντας σε μια αναγκαιότητα της φύσεως. Το ίδιο συμβαίνει και με τα βιολογικά χαρακτηριστικά τα οποία δεν είναι δυνατόν να τα προσδιορίσει κάποιος με τη βούληση ούτε επίσης η φυσική τους αναγκαιότητα μπορεί να ακυρωθεί από την σκέψη και τη βούληση.

Η φύση του ανθρώπου επιβάλλει ένα σύνολο βιολογικών διαφορών μεταξύ των δύο φύλων που δεν εντοπίζονται μόνο στα εξωτερικά χαρακτηριστικά, ή σε επίπεδο DNA αλλά και σε ψυχολογικό επίπεδο. Ο διακεκριμένος ομότιμος Καθηγητής Νευρολογίας και πρ. Διευθυντής Α΄ Νευρολογικής Κλινικής ΑΠΘ κ. Σταύρος Μπαλογιάννης, σε ομιλία του με θέμα: «Συμπεράσματα επί της ψυχοσωματικής διακρίσεως των δύο φύλων από την μελέτην του εγκεφάλου», στηριζόμενος σε πλήθος ερευνητικών εργασιών από διεθνώς καταξιωμένους επιστήμονες, τόνισε πως υπάρχουν πολλές και μεγάλες διαφορές ανάμεσα στον ανδρικό και τον γυναικείο εγκέφαλο, τόσο μορφολογικές όσο και λειτουργικές, διακρίνονται από τη γέννηση ακόμη του ανθρώπου και παραμένουν σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, ερμηνεύουν δε ένα σύνολο διαφοροποιήσεων στα χαρακτηριστικά των δύο φύλων.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)